

Brudstykker af den københavnske Kritik; og skønt det alene var de nedsættende Udtalelser, man præsenterede Læserne for at latterliggøre den upopulære Mand, havde det dog ikke været svært at skønne, at selv de store Blade tog hans Ideer op til virkelig Drøftelse.

Han forstod det ikke. Han havde i sin Tid selv kunnet glæde sig over Broderens friske lagttagelser og ofte fornøjelige Indfald. Men at nogen fandt det Umagen værd for Alvor at træde op mod hans stakels Natur-Evangelium; at endogsaa kristelige Blade trods hans ganske aabenlyse Gudsfor nægtelse omtalte Afhandlingen med en vis Respekt, var ham en Gaade, ja det foragede ham.

Derimod overraskede det ham ikke, at al denne Avissnak saa øjensynligt var steget den kære Povl til Hovedet. Ikke mindst af den Grund betragtede han det som en stor Lykke, at han havde faaet afværget Grosserer Søholms Klagemaal, som desuden let kunde have givet Anledning til, at der ved Bladenes Fremstilling af Sagen blev kastet et ufordelagtigt Skær over hans egen Beredvillighed til at bringe Hr. Søholm Kristi Blods Husværelse. Den fornyede Blæst, som en Retssag vilde rejse om Broderens Navn, allermest det Martyrium, som han vilde opnaa ved en Domfældelse, kunde let blive en virkelig Fare for et Menneske som ham,